

СЛОБОДАН ШТЕТИЋ СЛИКЕ | 2023

ЗВЕЗДАРИН
МУЗЕЈ
ЈАГОДИНА

СЛОБОДАН ШТЕТИЋ

СЛИКЕ

ЗВЕЗДАНИ
МУЗЕЈ
ЈАГОДИНА

11. мај–11. јун 2023.

Композиција ,
акрил на платну,
80x100 цм, 2022.

Слободан Штетић је један од најуспешнијих визуелних уметника у Јагодини који је афирмацију стекао и ван граница наше земље. Скоро пола века се подједнако успешно бави графичким дизајном, сликарством и фотографијом. Последње две деценије посветио се и педагошким раду, а данас је редовни професор Универзитета у Крагујевцу. Највише је био посвећен графичком дизајну, а интернационална признања сведочанство су да је у овој области достигао врхунске домете. Слободан Штетић је креирао и скоро две деценије бринуо о визуелном идентитету Музеја наивне и маргиналне уметности, тада са седиштем у Јагодини, као и позоришног фестивала који се одржава у нашем граду – „Дани комедије“.

Епидемија корона вируса која је избила 2020. године и изолација која је тако наметнута, вратиле су га његовој првој љубави–сликарству. Настављајући да слика са, чини се, још већим жаром и енергијом него у ранијем периоду, Слободан Штетић је изнедрио серију динамичних мртвих природа, ведућа градова и апстрактних композиција интензивног колорита од којих је део 2022. године представио публици на изложбама у оквиру манифестације Дани српског духовног преображења у Деспотовцу и у Универзитетској галерији у Крагујевцу.

Први и једини пут је самостално излагао у Завичајном музеју у Јагодини 1984. године. Након скоро четири деценије задовољство нам је што обнављамо сарадњу са овим нашим угледним ствараоцем, представљајући на овој изложби његове нове сликарске радове.

Слободан Штетић је рођен 1958. године у Јагодини. Похађао је Педагошку академију, а потом је уписао Факултет примењених уметности у Београду. На Графичком одсеку је дипломирао фотографију код професора Драгољуба Кажића и графику књиге код професора Богдана Кршића. Био је један од оних младих људи који су се окупљали око Илије Ике Вукићевић, познатог јагодинског ликовног ствараоца. Икин атеље је био, по речима његових савременика, „први, последњи и једини уметнички салон Јагодине“ и „стециште духа овог краја“ и из њега су поникли многи будући уметници.

Штетић је већ као ученик Педагошке академије почео да излаже. Клубу ликовних уметника Светозарева (КЛУС) приступио је 1975. године као најмлађи члан. Први пут је у оквиру Клуба излагао марта 1975. године на изложби уприличеној поводом фестивала „Дани комедије“. Већ на редовној 13. Октобарској изложби КЛУС-а одржаној исте године, жири кога су чинили Лидија Мишић, професор Факултета примењене уметности у Београду и др Станислав Живковић, ликовни критичар и управник Галерије САНУ у Београду му је доделио трећу награду за пастел под називом „Плави пејзаж“. Ово дело се данас налази у збирци Завичајног музеја Јагодина.

Крај 1975. године значајан је за уметничку биографију Слободана Штетића јер је 22. децембра у Галерији Дома омладине у Светозареву приредио своју прву самосталну изложбу. Публици се представио са 20 радова, понајвише пастела.

Јагодински књижевник Живорад Ђорђевић, данас велики и дугогодишњи пријатељ Слободана Штетића, пратио је његов рад од самих почетака, а о Штетићу као младом ствараоцу који тек улази у свет ликовне уметности записао је следеће: „Прави Слободан своје слике снажним колоритом, исписане сликарским рукописом уметника раскошног талента; уплиће небо са дрвећем и реком, уплиће куће и сунца, само нигде нема човека на његовим пастелима...Човек од седамнаест година стоји из њих.“

Између прве и друге самосталне изложбе уследила је и прва велика награда. На Фестивалу младих стваралаца културе Србије који се одржао у Књажевцу током августа 1976. године добио је награду за сликарство у конкуренцији од 200 младих уметника из читаве Србије и 700 пријављених радова. Исте године поново је добио трећу награду за сликарство на Октобарској изложби КЛУС-а.

Другу самосталну изложбу слика и цртежа приредио је почетком фебруара 1977. године у Галерији Културног центра у Светозареву, а изложио је тринаест уља, два пастела и десет цртежа. Живорад Ђорђевић, који је пропратио и ову изложбу, написао је следеће: „Радови из овог периода Слободана Штетића импонују студиозношћу и осмишљеношћу конкретних ликовних садржаја, прецизним ликовним средствима у једном модерном и особеном сензибилитету.“

Следеће, 1978. године, Слободан Штетић је пред публику стао и као фотограф. Најпре је изложио две фотографије на престижном Октобарском салону одржаном у Београду у периоду од 19. октобра до 19. новембра 1978. године, а већ 25. октобра у Јагодини је приредио прву самосталну изложбу фотографија. Др Миодраг Ђорђевић, мајстор фотографије је у тексту за каталог ове изложбе, осетивши велики потенцијал и таленат младог фотографа, написао: „Својим првим изложбеним наступом показао је озбиљност и квалитет који изненађује и обећава...По свему изгледа да је у велику реку фотографије упловио један прегалац од кога тек треба очекивати.“ Следеће, 1979. године Штетићеве фотографије су поново изложене уз радове најбољих југословенских уметника из области ликовних и примењених уметности на 20. Октобарском салону у Београду. Прво звање у оквиру Фото савеза Југославије – фотограф прве класе, стекао је 1983. године. Четири деценије касније у фотографском опусу Слободана Штетића, данас кандидат-мајстора фотографије, налази се низ фотографија различите тематике. Нарочито се истакао као портретиста „обичних“ људи и то најчешће припадника социјално угрожених група, али је фотографисао и позната имена српске културе.

Током осамдесетих година прошлог века, Штетић ниже награде у домену фотографије и излаже на значајним манифестацијама као што је Салон уметничке фотографије „Жисел“ који се и данас одржава у Омолници и Фото салон у Београду. Његове фотографије су се крајем 1981. године нашле међу педесет најбољих фотографија које је Уметнички савет Фото савеза Југославије одабрао и које су током 1982.

Букет,
уље на платну,
55x45 цм, 1994.

представљене публици у Пекингу, Источном Берлину, Паризу и Штокхолму.

Слободан Штетић је био активан и у Фото кино клубу „Вук Караџић“ који је основан у Јагодини почетком 1981. године, радио је као технички уредник локалног недељника „Нови пут“ и уједно у овом листу водио рубрику под називом „Фото галерија“. На Радио-Светозареву је у сарадњи са Живорадом Ђорђевићем имао ауторску емисију „Снага медијума“ која је 1987. године проглашена за емисију године на Осмом фестивалу Удружених радио-станица Србије. Лауреат је и престижне градске награде коју је Фонд „Светозар Марковић“ у ондашњем Светозареву сваке године додељивао истакнутим ствараоцима на пољу науке и уметности.

Прву изложбу након дипломирања на Факултету примењене уметности Штетић је приредио у Завичајном музеју у периоду од 4. до 19. јула 1984. године. На овој изложби публици је представио слике, цртеже, фотографије и радове из области дизајна књиге.

Од средине осамдесетих година 20. века, посветио се раду на илустровању и опремању књига. У овом периоду у ондашњем Светозареву почела је да се развија издавачка делатност, па су градски књижевници добили могућност да објављују професионално опремљене и илустроване књиге о чијем се изгледу бринуо управо Слободан Штетић. Он је овом послу приступао веома озбиљно, а у једном интервјуу је изјавио: „Опрема или илустровање књиге је ликовна област у којој се најлакше изражавам. Пре него што кренем да радим, трудим се да будем што ближе аутору књиге, да моја линија прати ауторову мисао. Због тога увек прочитам и претходне књиге писца.“ Током осамдесетих и раних деведесетих година 20. века илустровао је и графички опремио књиге градских писаца попут Драгана Глигоријевића–Јаре Лабуда, Слободана Жикића, Добриле Станимировић, Баја Џаковића, Живорада Ђорђевића, Ратка Стојиљковића, Борислава Радосављевића, Никодија Спасића... Штетићеве илустрације нису прошле незапажено. Занимљиво је да су приликом промоције књига Борислава Радосављевића „Раногрешници“ и збирке песама Баја Џаковића „Долазак ватре“ одржане маја месеца 1989. године и аутори и књижевни критичари који су говорили о књигама посебно похвалили графичко-ликовну опрему и илустрације књига и истакли да ће изглед књига умногоме утицати да се читаоци одреде за њих.

Већ за прве радове из области илустровања и опремања књига Штетић је 1985. године награђен наградом „Моша Пијаде“ на Међународној изложби илустрација „Мајско перо“ коју је организовао Музеј примењене уметности у Београду. Штетићеве илустрације су редовно биране за излагање на овој престижној изложби, а 1990. године уследила је и још једна прва награда на овој изложби и то за илустрацију у књизи Владана Ракића „Вечно Косово и заискрење“.

У области графичког дизајна, Слободан Штетић је своја најзначајнија достигнућа и највеће домете као визуелни уметник постигао у изради плаката, пре свега позоришних. За многе је добио и престижне интернационалне награде. Осамдесетих година је повремено радио плакате за представе Градског позоришта, а активно је у овом домену почео да ради од 1990. године када и креће његова сарадња са јагодинским позоришним фестивалом „Дани комедије“. Следеће године је за јубиларни 20. фестивал био аутор целокупног визуелног идентитета ове манифестације (плаката, монографије, улазница и признања). Позоришне плакате је излагао на изложбама у Београду, а убрзо су стигла и значајна признања. Прво од њих дошло је 1993. године, на 25. Мајској изложби

Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије. Штетић је у веома јакој конкуренцији најпознатијих ликовних и примењених уметника Србије добио три званичне награде. Награђен је плакетом Удружења, Откупном наградом Музеја примењене уметности у Београду и наградом за дизајн Привредне коморе Србије. Овај успех је донео и признање уручено од стране локалне заједнице. Крајем 1993. године, Штетић је био међу првим лауреатима новоустановљене награде Културно-просветне заједнице – годишње награде најистакнутијим институцијама и појединцима за изузетан допринос на пољу културе и науке које ће касније носити назив „Кристална призма“.

Од националних манифестација из области графичког дизајна треба истаћи и то да Слободан Штетић од 2000. године редовно излаже на Грифону - националном бијеналном конкурс у најбољи графички дизајн који се реализује у Графичком колективу у Београду. У конкуренцији дизајнера из целог света, био је један од двадесет финалиста светског конкурса Taipei International Design Award одржаног на Тајвану 2013. године.

Као графички дизајнер Слободан Штетић је признат на светској уметничкој сцени и оцењен међу колегама као „мајстор постера“ (Кит Киц) и „стваралац највишег домета“ (Мирослав Мушић), а његови плакати рађени за „Дане комедије“ као „антологијска остварења наше обликовне праксе“. Значај и уметнички домет његових плаката су у томе што је Штетић нешто што је средство пропаганде са улогом да привуче пажњу посматрача успео да уздигне до високе уметничке форме.

Након деценија изузетно успешног стваралачког рада који је признање јавности добио у виду бројних и престижних награда, Слободан Штетић се посветио и педагошком раду. Почетком октобра 2005. године изабран је за декана новоформираног Филолошко-уметничког факултета (ФИЛУМ) Универзитета у Крагујевцу и на том месту је остао до краја септембра 2012. године. Својим залагањем и посвећеношћу омогућио је да овај најмлађи факултет на Универзитету у Крагујевцу добије своје академско место у националним и интернационалним оквирима и стекне своје данас препознатљиво образовно-научно-уметничко лице и свој идентитет.

Као наставник на истом факултету, шеф Одсека за примењену и ликовну уметност и професор на студијској групи за Графички дизајн, Слободан Штетић је исказао велике успехе и његови студенти су у периоду од 2004. године своје радове излагали на најзначајнијим изложбама широм света.

Педагошки рад је од 2016. године наставио на Факултету педагошких наука у Јагодини где у звању редовног професора ради и данас. Предавао је као гостујући професор на Факултету уметности у Нишу, Машинском факултету у Крагујевцу, као и приватним факултетима: Новој академији уметности и Европској академији уметности и лепих уметности у Београду. Почетком 2023. године реизабран је на место Начелника Одсека за поље уметности у Стручном већу Центра за научна истраживања САНУ и Универзитета у Крагујевцу.

*

„Закуцати на велике двери иза којих се крију невидљиве боје, слике и музика, заћи у чудесне светове, закорачити на тајновите ливаде сна – то је Уметност. Неко се никада не усуди да пође тим непроходом, а неке се стазе, знане само одабранима, саме показују и он полази њима, запућује се на пут дуг читав живот, пут који се зове трагање и пут који се зове Уметност. Тим стазама ка незнаној и никад откривеној тајни

Предео,
уље на платну,
80x65 cm, 2023.

запућује се седамнаестогодишак, голобради дечкић, ученик Педагошке академије, најмлађи светозаревачки сликар Слободан Штетић. Тако је 1975. године Живорад Ђорђевић, јагодински књижевник и новинар, писао о Штетићу, младом уметнику који је већ са седамнаест година добио награду за сликарство на годишњој изложби градског клуба ликовних уметника и тек закорачио на пут уметности. Данас је пред нама Слободан Штетић, стваралац иза кога су стазе и путеви уметности дуги скоро пола века.

Почеци његовог уметничког рада имају великог значаја јер се у њима заправо налази извориште слика које представљамо на изложби. Овај уметник инспирацију налази у ономе што га окружује, било да је то природа или отпад, као и у литератури и животним искуствима. Већ у првим радовима установио је своју тематику, а оно што је њега као сликара заинтересовало јесте приказивање предмета из свакодневног живота који најчешће више нису у употреби. Као такви, ти предмети говоре о времену које је прошло, а поглед на њих буди успомене и то, код овог уметника, оне лепе и драге. Мртве природе су биле адекватна тема која је омогућавала да се ова уметникова визија отелотвори на сликама. Током деценија она се развијала онако како је и сам уметник сазревао и овладавао сликарском техником. Промена је дошла у начину реализације идеје, а суштина је остала непромењена. То су варијације на тему које се разликују у топлини боја, а уједно реферирају и на традицију интимистичког сликарства.

У једноставним композиционим решењима представљена је ваза са букетом цвећа. Потези су брзи и снажни, нанос боје густ, композиција уравнотежена, али оно што је променљиво то је атмосфера којом зраче ове визуелно веома допадљиве слике. Жутим, плавом и црвеном бојом које као баланс прате њихове комплементарне боје уметник креира разигране, свеже, светлом окупане визије појавног света који је пред њим. Ови букети привлаче око посматрача и доносе му раздрагане и ведре емоције, асоцирајући на концепт *joie de vivre*. Стишавањем боје и свођењем колорита на исту колористичку гаму, мења се и расположење и уноси дах носталгије, буде успомене на лепе тренутке који се само призивају у сећању али не могу да се врате. И напослетку слике ваза са цвећем са доминантним хладним тоновима, најчешће плавом бојом, пружају посматрачу мир и позивају на контемлацију. Плава боја опушта, често се везује уз смиреност и спокој, а симболише префињеност, мисаоност, оданост, мудрост. Знајући и као сликар али и као графички дизајнер симболику и психологију боја, Слободан Штетић креира изузетно добро осмишљене колористичке композиције.

У сложенијим „великим мртвим природама“ ваза са цвећем је представљена на старинском сточићу или комоди уз остале предмете који употпуњују композицију и са често присутним воћкама, пре свега интензивно жутим лимуном. Воће је од самих почетака било саставни елемент Штетићевих мртвих природа, а у раним сликама оно је имало и одређено симболично значење. Осим ваза са цвећем уметник израђује мртве природе на којима су представљени други предмети, попут старинског чајника елегантне форме. И ове мртве природе варирају између интензивног колорита са сучељеним примарним бојама и пратећим комплементарним, преко загаситих тонова и златне светлости која у њима титра, до хладнијих колористичких решења уз доминацију плаве са акцентима топлих боја.

Друга тема Штетићевог сликарства јесу водене у којима су главни мотив једнокуполне или вишекуполне цркве у Венецији или можда неком „измаштаном граду“, како нам сугерише Живорад Ђорђевић. И ове слике су рађене широким, брзим потезима, са густим и слојевитим наносима боје. Композиционо то су сложенија решења, са ритмичном сменом полукружних линија купола и вертикала тамбура, звоника и других архитектонских елемената. На овим сликама боја доминира над формом и она је та која се од слике до слике мења.

Фокусирајући се на исту тему кроз читав низ радова, Штетић је истакао визуелне сензације које услед променљивих услова светлости бивају другачије. Тиме асоцира на Монеа и његову серију слика катедрале у Руану. Док Монеа фасцинира светлост чији ефекти на субјект постају важни колико и сам субјект, Штетић је опчињен бојом и њом дочарава јутро, сунчано подне, сутон или поноћ. Он слика мирне и тихе „плаве и беле Венеције“, као и нежне ружичасте водене, са звонким акцентима жуте и балансирајућим тоновима плавичасто-зелене. Са друге стране, разиграни и звучнији колорит имају „Венеције“ израђене у комбинацији црвене, плаве и жуте, уз пратњу комплементарних боја.

Ако се удаљимо од формалне анализе ове серије слика, можемо увидети да се и овде као и код Штетићевих мртвих природа провлачи она иста идеја о успоменама на време које је прошло. И сам уметник нас упућује на то дајући назив слици „Сећање на Венецију“. Полазећи од појавног света, уметник га, користећи снагу, симболику и реторику боја, претвара у специфичну визуелну манифестацију свог унутрашњег доживљаја и интимног погледа на стварност која је око њега.

Трећу целину на изложби представљају апстрактне композиције од којих се део тек само делимично удаљава од репрезентације појавног те још увек видимо у том ватромету боја мртве природе са вазама са цвећем. С обзиром на то да Слободан Штетић у свом сликарству фаворизује боју, логично је било очекивати да ће она у једном тренутку преузети потпуни примат на његовим платнима и да ће уметник све више користити искључиво визуелни језик боје која је довољна сама себи без потребе да дефинише неку препознатљиву форму.

Иако Штетића не видимо сада први пут као уметника који залази у домен апстрактног, чини се да се он у овом новом периоду посебно посветио оваквом начину изражавања, креирајући особене и изузетно експресивне колористичке композиције. Сасвим у току са савременом уметничком сценом, он апстракцију и фигурацију не схвата као неопходне антитезе. Као и остали савремени апстрактни уметници који се изражавају кроз класичне медије (сликарство на платну), неспутан било каквом конвенцијом, он потпуно слободно истражује експресивни потенцијал апстракције како би креирао аутономни стилски индивидуализам. Нове апстрактне композиције ослањају се на наслеђе гестуалности апстрактног експресионизма и духовну непосредност лирске апстракције, а своју индивидуалност уметник манифестује кроз доминацију и блесак боје која зрачи изузетном животном енергијом.

Као и пред другим делима протагониста савременог апстрактног сликарства, пред апстрактним сликама Слободана Штетића постоје изазови спонтаних асоцијативних читавања предметности. И сам уметник гради поједине своје слике балансирајући између реалног и

апстрактног. У неким композицијама се још увек наслућују обриси мртвих природа и ваза са букетом цвећа или чак и сам уметник даје асоцијативни контекст слици називима попут „Велика риба“, „Бура“, „Немирно море“, „Зид“, „Зелени атеље“... Тиме он на неки начин комуницира са оним посматрачем који је навикао да тражи у слици препознатљиве форме, али се на том нивоу путеви посматрача и уметника раздвајају. Уметник се од своје полазишне основе везане за фигурално и миметичко одваја па фактографија и појавно уступају место експресивном изразу кроз гест и боју. Вибрантност слика одјек је уметникове имажинације али пре свега сензибилитета за боју.

Користећи широке потезе на које се надовезују кратки и брзи, уметник гради слику густим и рељефним наносом боје која се стапа у изузетно колористичко сазвучје. Ма колико да постоји сликарска спонтаност, све ове елементе чврсто држи под контролом рацио уметника. Он утиче на распоред бојених површина и потеза који гравитирају око одређене полукружне, дијагоналне или хоризонталне равни. Та специфична сликарска гравитација уједињује са једне стране расположење уметника изражено вибрантном бојом и тежњу за редом на другој страни.

Предмети на комоди,
уље на платну, 93x74 цм, 2022.

У плавом,
уље на платну, 60x50 цм, 2021.

Навикли на Слободана Штетића као графичког дизајнера и свесни свих признања које је добио стварајући у овом домену, морамо да закључимо да се он потпуно истим квалитетом сада представља и као сликар. Његов ликовни језик је већ формиран и препознатљив, он у потпуности влада основним ликовним елементима који граде слику, пре свега бојом којом креира изузетна колористичка сазвучја, а његово сликарско стваралаштво сасвим је у току са српском савременом уметничком сценом, нарочито кад је реч о апстрактним композицијама.

Јасмина Трајков

Велики букет 1,
акрил на платну,
80х65 см, 2023.

Велики букет 2,
акрил на платну,
80х65 см, 2023.

Композиција 1,
акрил на платну,
120x100 цм, 2022.

Плава купола,
акрил на платну,
54x73 цм, 2022.

Сећање на Венецију,
акрил на платну,
65x80 цм, 2022.

Бели град,
акрил на платну,
54x73 цм, 2022.

Сећање на Венецију 2,
акрил на платну,
65x80 цм, 2022.

Мртва природа у белом,
акрил на платну,
65x80 цм, 2022.

Композиција 2,
акрил на платну,
80x100 цм, 2022.

Мртва природа,
акрил на платну,
65x80 см, 2022.

Продор,
акрил на платну,
80x100 см, 2022.

Експлозија,
акрил на платну,
93x74 цм, 2022.

Композиција 4,
акрил на платну,
40x50 цм, 2022.

Композиција 5,
акрил на платну,
140x120 цм, 2022.

Композиција 6,
акрил на платну,
100x80 цм, 2022.

Предмети на плавој комоди,
акрил на платну,
94x73 цм, 2022.

Продор 2,
акрил на платну,
80x65 цм, 2022.

Вазе на столу,
акрил на платну,
54x73 цм, 2022.

На белом зиду,
акрил на платну,
93x74 см, 2022.

Предмети у зеленом,
акрил на платну,
60x90 цм, 2022.

Аутор је изложио 40 слика насталих у последње четири године, као и неколико слика из претходног периода. Сви радови су у техници акрил на платну.

Слободан Штетић,

рођен 1958. године у Јагодини.

Дипломирао на Графичком одсеку Факултета примењених уметности у Београду. Бави се плакатом, фотографијом, графиком књиге и сликарством. Редовни је професор на Факултета педагошких наука у Јагодини Универзитета у Крагујевцу. Излагао на више стотина самосталних и групних изложби графичког дизајна, фотографије, сликарства и илустрације у многим градовима у земљи и иностранству, Француска, Пољска, Финска, Немачка, Украјина, Канада, Сан Марино, Швајцарска, Египат, Таипеи (Тајван), Русија, Италија, Мексико, Хрватска, Литванија, Кина, Колумбија, Бугарска, Чешка, Хонг Конг, Екуадор, Мађарска, Перу, Дубаи, Кореја, САД, Боливија и др. Обликовао више од 200 књига, монографија и каталога из области поезије, белетристике науке и уметности. Својим илустрацијама обогатио више песничких књига.

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ / ИЗБОР

2022

Деспотовац, изложба слика, Галерија Центра за културу

2019.

Ecuador, Casa de la Cultura Núcleo del Azuay en Cuenca,

Ecuador, Quito, 2th Poster Bienal

2017.

Baja, Мађарска, Самостална изложба плаката

Aleksinac, Kulturni centar, izložba fotografija

2016.

Užice, Narodni muzej, izložba plakata

Kragujevac, Mala galerija Narodnog muzeja, izložba fotografija

2015.

Kraljevo, Narodni muzej, izložba plakata

Jagodina, Muzej naivne i marginane umetnosti izložba plakata

2014.

Kragujevac, Galerija Mostovi balkana, izložba plakata

2013.

Beograd, Galerija Grafički kolektiv, izložba plakata

2012.

Kragujevac, Univerzitetska galerija, izložba plakata

2008.

Despotovac, Moderna galerija, izložba pozorišnog plakata

2006.

Novi Sad, Srpsko narodno pozorište, izložba pozorišnog plakata

2005.

Kraljevo, Narodni muzej, izložba plakata

2001.

Kragujevac, Galerija Doma omladine, grafički dizajn

1995.

Štuttgart, Galerija Sindikata, slike i crteži

1986.

Despotovac, Moderna galerija, grafički dizajn,

zajednička izložba sa Draganom Pešićem

Jagodina, Zavičajni muzej, slike i fotografije

1986.

1985.

Zagreb, Galerija Foto kluba, Zagreb

1984.

Mostar, fotografije

ГРУПНЕ ИЗЛОЖБЕ / ИЗБОР

2022.

Poljska, Rzeszow, Moliere 2022

Poljska, Rzeszow, Biennale of Theatre Poster

Kragujevac, ARTiJa, 3. Medjunarodni bijenale umetnosti radovi na papiru i od papira

2021.

Brest, Belarus, IV International Contest of Theatrical Poster will be held within the framework of the XXV International Theater festival "Belaya Vezha" (Brest, Belarus)

2020.

Moscow, International Biennial of graphic design GOLDEN BEEKina, Zhangzhou Daffodils International Poster Invitation Exhibition 2019

Nizhny Novograd, Биеннале дизајна Стрелка / Strelka International Design Biennale

Moscow, Russia, IV International Contest of the Theatrical Poster

2nd Emirates Int L Poster Festival, Emirati

Poljska, Rzeszow, Biennale of Theatre Poster

Kragujevac, ARTiJa, 2. Medjunarodni bijenale umetnosti radovi na papiru i od papira

2019.

Dubai, Emirates Poster Festival (EIPF), The Cultural and Scientific Association (NADWA)

Ukraine, Dnipro, COW Design Biennale 2019

Peru, Cuzco Museum, Posterists in the World 2019

MEXICO, Exposición Principal de Tinta de Reserva 2, " País Alicia"

Kina, The magnificent 70 years, the vigorous new era. Zhangzhou

Daffodils International Poster Invitation Exhibition

Ecuador, Quito, Not Fairy Tale invitational

Beijing, China, Ink Art & Pattern, Special Works Exhibition of

International Design, Capital Normal University

Poljska, Gliwice, 15th Jazz in the ruins Festival Victoria

Bugarska, Biennial Sofia, 9. International Triennial of Stage Poster

Poljska, Varšava, Mi dzynarodowa Wystawa Plakatu Ecuador Poster

Bienal w Warszawie

Galeria Retroavangarda Jerozolimskie Business Park

Bolivia, La Paz, Poster Bienal del cartel

Poland, Lublin, Second edition of international poster exhibition

Hong Kong, Macao, Guangomg, Colorful Perspective - 2019 International Art Invitation Exhibition

Vilnius Lithuania, 15th Vilnius design week

Ecuador Poster Bienal 2019 in Poland

Ecuador, Ibarra, Ecuador Poster Bienal

Iran, Sanandaj, Balcon Poster Exhibition, International Poster Invitation, Honar Art Gallery,

Ferdosi St., Sanandaj-Kurdistan

Beograd, 22. majska izložba ULUPUDS-a.
Beograd, Zlatno pero Beograda

1990.
Beograd, Zlatno pero Beograda, izložba ilustracija,
Beograd, 21. majska izložba ULUPUDS-a

1989.
Beograd, Zlatno pero Beograda, izložba ilustracija,

1988.
Beograd, Zlatno pero Beograda, izložba ilustracija,
Beograd, 20. majska izložba ULUPUDS-a

1987.
Beograd, 28. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,
Beograd, Zlatno pero Beograda, izložba ilustracija,
Beograd, 19. majska izložba ULUPUDS-a,
Novi Sad, Zlatno oko,
Čačak, Republička izložba fotografije,
Beograd, Izložba slikarsko-grafičke sekcije ULUPUDS-a,
Vsetin (ČSSR), Međunarodni salon fotografije

1986.
Beograd, Zlatno pero Beograda, izložba ilustracija,
Beograd, Crtež i mala plastika, (ULUS)

1985.
Beograd, Zlatno pero Beograda, izložba ilustracija,
Dubrovnik, Kamera 85,
Tivat, Kup jugoslovenske fotografije,
Novi Sad, Zlatno oko,
Zagreb, 21. međunarodni Zagreb salon

1985.
San Marino, 18^a biennale FIAP,

1984.
Beograd, 25. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,
Sarajevo, Salon fotografije,
Rovinj, Salon fotografije,

1983.
Dubrovnik, Kamera 83,
Novi Sad, Zlatno oko,
Split, Izložba fotografija,
Kranj, 10. Kup jugoslovenske fotografija,

1982.
Beograd, 23. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,
Beograd, Nova fotografija,
Negotin, Mokranjčevi dani,
Osijek, Salon jugoslovenske fotografije,
Beograd, Oktobarski salon, fotografije,
Dubrovnik, 4. salon fotografije,

Titograd, Salon umetničke fotografije,
Zagreb, 23. jugoslovenska izložba Zagreb salon,

1981.
Beograd, 22. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,
Novi Sad, Međunarodni salon fotografije Zlatno oko,
Čačak, Dani Jugoslovenske fotografije,
Beograd, Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,

1980.
Tuzla, Dani Jugoslovenske fotografije,
Novi Sad, Zlatno oko, izložba jugoslovenske fotografije,
Budimpešta, Srpska fotografija danas

1979.
Beograd, 20. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije

1978.
Beograd, 19. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije

Предео, акрил на платну, 80x65 cm, 2022.

Titograd, Salon umetničke fotografije,
Zagreb, 23. jugoslovenska izložba Zagreb salon,

1981.

Beograd, 22. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,
Novi Sad, Međunarodni salon fotografije Zlatno oko,
Čačak, Dani Jugoslovenske fotografije,
Beograd, Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije,

1980.

Tuzla, Dani Jugoslovenske fotografije,
Novi Sad, Zlatno oko, izložba jugoslovenske fotografije,
Budimpešta, Srpska fotografija danas

1979.

Beograd, 20. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije

1978.

Beograd, 19. Oktobarski salon likovnih i primenjenih umetnika Srbije

НАГРАДЕ

2016.

Novi Sad, Specijalno priznanje za pozorišni plakat „Sterijino pozorje“

2014.

Novi Sad dve treća nagrade na izložbi najlepših kalendara u Srbiji, Muzej Vojvodine,
Nagrada „Ото Бихаљи-Мерин“ за графички дизајн

2013.

Taipej (Tajvan), Distinctions finalist (Theatre posters) Visual
Communication Design Category,
izbor 20 najboljih dizajnera u oblasti Vizuelnih komunikacija
Novi Sad, Treća nagrada za dizajn

2012.

Novi Sad Prva nagrada na izložbi najlepših kalendara u Srbiji,
Muzej Vojvodine

2011.

Novi Sad, Nagrade u tri kategorije za najlepši kalendar u Srbiji,
Muzej Vojvodine

2008.

Novi Sad, 3 nagrade za grafički dizajn na izložbi najlepših kalendara u
Srbiji (prva, treća i specijalna nagrada), Muzej Vojvodine

2007.

Novi Sad, 4 nagrade za grafički dizajn na izložbi najlepših kalendara u
Srbiji (prva, druga, treća i specijalna nagrada), Muzej Vojvodine,
Zaječar, 2. nagrada na međunarodnom salonu fotografije, srebrna medalja

2006.

Novi Sad, 6 nagrada za grafički dizajn na izložbi najlepših kalendara u

Srbiji (prva, druga, treće i specijalna nagrada), Muzej Vojvodine,
Zaječar, 3. nagrada na međunarodnom salonu fotografije, bronzana
medalja

Kragujevac, Grand prix za plakat na festivalu Joakim Fest

2005.

Novi Sad, Prva nagrada za grafički dizajn kalendara, Muzej Vojvodine,
Jagodina, Povelja pozorišnog festivala „Dani komedije“

2004.

Novi Sad, Treća na nagrada za seriju plakata na 11. izložbi pozorišnog
plakata

2003.

Novi Sad, Nagrada „Dobar dizajn“ za dizajn etikete za pivo Wander light
na Međunarodnom sajmu poljoprivrede,

1998.

Novi Sad, Druga nagrada za seriju plakata na 9. jugoslovenskoj izložbi
pozorišnog plakata,
Beograd, Priznanje Kulturno prosvetne zajednice Srbije „Zlatna značka“
za rezultate na polju likovnih i primenjenih umetnosti

1993.

Beograd, Plaketa ULUPUDS-a na 25. majskoj izložbi ULUPUDS-a,
Beograd, Otkupna nagrada Muzeja primenjenih umetnosti, na 25. majskoj
izložbi ULUPUDS-a,
Beograd, Nagrada Privredne komore Beograda za grafički dizajn na
predlog udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera
Srbije

1990.

Beograd, nagrada za ilustraciju na izložbi Zlatno pero Beograda

1986.

Beograd, nagrada za ilustraciju iz fonda „Moša Pijade“ na izložbi Zlatno
pero Beograda,
Novi Sad, Nagrada „Dobar dizajn“ Privredne komore Vojvodine na
međunarodnom sajmu grafike

1984.

Dubrovnik, druga nagrada na salonu fotografije

1983.

Sisak, Prva nagrada za fotografiju Foto saveza Jugoslavije na saveznoj
izložbi umetničke fotografije
„Čelik i nafta“ – zlatna medalja

1982.

Beograd, Treća nagrada za fotografiju na Oktobarskom salonu fotografije,
Sisak, Druga nagrada na Jugoslovenskoj izložbi umetničke fotografije
„Čelik i nafta“ – srebrna medalja
Републичка изложба фотографија, Београд
Negotin, Mokranjčevi dani, treća nagrada za fotografiju
1981.

Jagodina, Nagrada iz Fonda „Svetozar Marković“

ЗАВИЧАЈНИ
МУЗЕЈ
ЈАГОДИНА

Издавач
Завичајни музеј Јагодина

За издавача
Србољуб Милетић

Аутор изложбе и текста у каталогу
Јасмина Трајков

Превод резимеа
Радмила Пауновић Штајн

Дизајн
Слободан Штетић

Штампа
„Златна књига“ Јагодина

Тираж
200

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

76.071.1:929 Штетић С.(083.824)
75(497.11)“20”(083.824)

ШТЕТИЋ, Слободан, 1958-
Слободан Штетић : Слике, Завичајни музеј "Јагодина",
мај 2023 / [аутор изложбе и текста у каталогу Јасмина
Трајков].
- Јагодина : Завичајни музеј "Јагодина", 2023 (Јагодина :
Златна
књига). - [24] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm
Кор. насл. - Текст штампан двостубачно. - Тираж 200. -
Слободан Штетић: стр. [22-24].

ISBN 978-86-85065-45-3

а) Штетић, Слободан (1958-) - Слике - Изложбени
каталози

COBISS.SR-ID 113738249

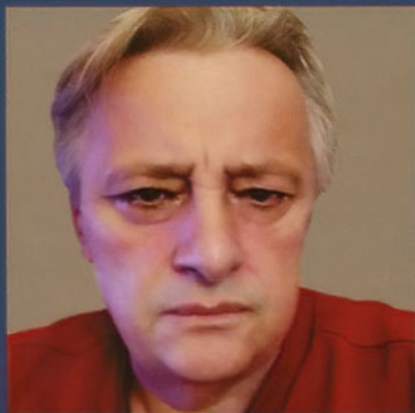
ISBN 978-86-85065-45-3

9 788685 065453

Slobodan Štetić is one of the most successful visual artists in Jagodina, who has gained recognition even outside the borders of our country. For almost half a century, he has been equally successful in graphic design, painting and photography. For the last two decades, he has devoted himself to pedagogical work, and today he is a Full Professor at University of Kragujevac. He had his first and only solo exhibition in the Native Museum in Jagodina in 1984. After almost four decades, we are pleased to renew our cooperation with this distinguished creator of ours. This exhibition presents his new paintings, which can be divided into three thematic units: still lifes, vedutas and abstract compositions.

The beginnings of his artistic work are of great importance because they are actually the source of the paintings that we present at this exhibition. Even in the first works, he established his thematic preoccupations, and what interested him as a painter was the depiction of everyday objects, mostly no longer in use. As such, these objects speak of the past time, and the sight of them evokes memories. Still lifes were an adequate subject matter, allowing the artist's vision to be embodied in paintings. Over the decades, it developed together with the artist's age and mastering the painting technique. Changes occurred in the way the idea was realized, while the essence remained unaltered. These are variations on the theme related to the warmth of colors, at the same time referring to the tradition of intimate painting. The second subject matter in Štetić's oeuvre is vedutas in which the main motif is a single-domed or multi-domed church in Venice or perhaps some "fantasy city". Compositionally, these are more complex solutions, with rhythmic alternation of semicircular lines of domes and verticals of tambours, belfries and other architectural elements. In these paintings, the color dominates over the form and it is the form that changes from painting to painting. Starting from the apparent world, using the power, symbolism and rhetoric of colors, the artist transforms it into a specific visual manifestation of his inner experience and intimate view of the reality around him. The third part of the exhibition is represented by abstract compositions, some of which are only partially removed from the representation of the visible, thus in this firework of colors we can still see a still life with vases of flowers. Completely in tune with the contemporary art scene, he does not see abstraction and figuration as necessary antitheses. The artist slowly departs from his starting point

related to figural and mimetic, thus his representation of facts and appearances give way to expressive articulation through gesture and color. New abstract compositions rely on the heritage of gestural expression of abstract expressionism and the spiritual immediacy of lyrical abstraction; the artist demonstrates his individuality through dominance and flash of color that emits extraordinary life energy.

Accustomed to Slobodan Štetić as a graphic designer and aware of all the recognitions he received while creating in that domain, we have to conclude that he presents himself now as a painter with exactly the same quality. His artistic language is already formed and recognizable, he has completely mastered the basic artistic elements that form a painting, primarily by using color, and his painting creativity is completely in line with Serbian contemporary art scene, especially when it comes to abstract compositions.

Jasmina Trajkov